Teatr Muzyczny w Gdyni

MONTY PYTHON'S SPAMALOT™

MONTY PYTHON'S SPAMALOT™

Libretto **Eric Idle** Muzyka **John Du Prez, Eric Idle**

Nowy musical do cna wyciśnięty z filmu

Monty Python i Święty Graal

Oryginalny scenariusz:
Graham Chapman, John Cleese, Terry Gilliam, Eric Idle, Terry Jones, Michael Palin

Przekład: **Bartosz Wierzbięta**

Reżyseria: **Maciej Korwin**
Kierownictwo muzyczne: **Dariusz Różankiewicz**
Scenografia i kostiumy: **Jerzy Rudzki**
Choreografia: **Joanna Semeńczuk, Bernard Szyc**
Układy stepowane: **Jacek Wester**
Przygotowanie wokalne: **Agnieszka Szydłowska**

Projekty animacji: **Tomasz Dobrowolski**
Światło: **Piotr Kuchta**
Dźwięk: **Mariusz Fortuniak, Maciej Chłopecki**
Asystent Reżysera: **Paweł Bernaciak**
Asystent Scenografa: **Renata Godlewska**
Asystent Choreografa: **Aleksandra Szulc**
Kierownictwo produkcji: **Mirosław Niebodajew, Dariusz Kruszyniak, Krystyna Jaworowska**
Korepetytorzy: **Izabela Jaworska, Marian Benedyka**

prem. 2.10.2010

Oryginalna produkcja na Broadway'u wystawiona przez Boyett Oystar Productions, The Shibert Organization, Arielle Tepper Madover, Stephanie McClelland/Lawrence Horowitz, Elan V. McAllister/Allan S. Gordon, Independent Presenters Network, Roy Furman, GRS Associates, Jam Theatricals, TGA Entertainment & Clear Channel Entertainment

„MONTY PYTHON'S SPAMALOT" jest wystawiany w ramach umowy z Theatrical Rights Worldwide, 1359 Broadway, Suite 914, New York, NY 10018, www.theatricalrights.com

Obsada:

Król Artur: **Jerzy Jeszke (gościnnie) / Bernard Szyc**

Pani Jeziora: **Darina Gapicz / Marta Smuk / Karolina Trębacz**

Patsy, giermek Króla Artura: **Tomasz Gregor / Krzysztof Wojciechowski**

Dennis Galahad: **Jerzy Michalski / Tomasz Więcek**

Robin: **Aleksy Perski / Krzysztof Żabka**

Lancelot: **Marek Richter**

Bedevere: **Jerzy Michalski / Tomasz Więcek**

Herbert: **Tomasz Bacajewski / Marek Kaliszuk**

Historyk, Francuz: **Sasza Reznikow**

Galahadowa, Tim i wiele innych: **Jacek Wester**

Ojciec Herberta, Burmistrz itd.: **Zbigniew Sikora**

Concorde, giermek Lancelota: **Tomasz Gregor / Krzysztof Wojciechowski**

Wielobarwny ogólnośredniowieczny tłum Brytów i innostrańców:

Urszula Bańka, Julia Frankowska, Anna Krawecińska, Paulina Kroszel, Agnieszka Król, Katarzyna Kurdej, Mariola Kurnicka, Aleksandra Meller, Alicja Piotrowska, Małgorzata Regent, Aleksandra Szulc, Anna Urbanowska, Vilde Valldal Johannessen, Agata Bieńkowska (ad), Dominika Kramarczyk (ad), Paweł Bernaciak, Paweł Czajka, Tomasz Czarnecki, Łukasz Czerwiński, Mateusz Deskiewicz, Tomasz Fogiel, Kamil Frącek, Artur Guza, Paweł Kubat, Paweł Mielewczyk, Sebastian Münch, Aleksy Perski, Jarosław Rzepiak, Sebastian Wisłocki, Michał Zacharek, Adam Zawicki, Krzysztof Żabka, Janusz Żak, Tobiasz Cytrowski (ad), Jakub Kot (ad)

Spektakl prowadzą: Grażyna Dunal, Ewa Wielebska

Darina Gapicz
Jerzy Jeszke
Marta Smuk
Bernard Szyc
Karolina Trębacz
Urszula Bańka
Julia Frankowska
Anna Krawecińska
Paulina Kroszel
Agnieszka Król
Tomasz Gregor
Jerzy Michalski
Aleksy Perski
Marek Richter
Tomasz Więcek
Krzysztof Wojciechowski
Katarzyna Kurdej
Mariola Kurnicka
Aleksandra Meller
Alicja Piotrowska
Małgorzata Regent
Krzysztof Żabka
Tomasz Bacajewski
Marek Kaliszuk
Sasza Reznikow
Jacek Wester
Zbigniew Sikora
Aleksandra Szulc
Anna Urbanowska
Vilde Valldal Johannessen
Agata Bieńkowska
Dominika Kramarczyk

Orkiestra pod dyrekcją Dariusza Różankiewicza w składzie:

Jolanta Arasimowicz – flet
Renata Nehrebecka – obój
Aleksander Kamiński, Krzysztof Krawiec, Jacek Piastowski – klarnety, saksofony
Michał Leo – fagot
Krzysztof Krakowski – waltornia
Tomasz Kiel, Tomasz Grzegowski – trąbki
Piotr Górka (inspektor orkiestry), **Michał Mieczkowski** – puzony
Joanna Ostrowska – piano
Elżbieta Deputat, Marcin Pietrzak – keyboardy
Tadeusz Wiśniewski – gitara
Marcin Bożek – bas
Tomasz Pawłowski – perkusja
Piotr Schiller – instrumenty perkusyjne
Małgorzata Lewosińska Małgorzata Siewert, Iwona Warszycka-Kot - skrzypce
Jarogniew Dąbrowski (koncertmistrz), **Bogdan Gasik** – skrzypce
Elżbieta Górka – altówka

ERIC IDLE

libretto,
teksty piosenek i muzyka

Urodził się w 1943 r. w South Shield w Wielkiej Brytanii. Kształcił się w Royal School w Wolverhampton i na wydziale filologii angielskiej w Pembroke College na Uniwersytecie w Cambridge. Mieszka w Stanach Zjednoczonych od lat 1990-tych. Jego kariera toczyła się wielotorowo – był scenarzystą, aktorem i kompozytorem muzyki w legendarnej serii telewizyjnej Monty Pythona, twórcą i scenarzystą „The Rutles: All you need is Cash" (w wolnym tłumaczeniu: „Rykowisko: gotówka to wszystko, czego potrzebujesz", komedii muzycznej parodiującej Beatlemanię i filmy dokumentalne o liverpoolskiej grupie). Występował w wielu filmach, m.in. „Uciekające zakonnice", „Przygody Barona Munchausena", udzielał też głosu postaciom animowanym, m.in. w filmach „Rudolf, czerwononosy renifer", „102 dalmatyńczyki", „Shrek Trzeci". Występował na scenie wykonując nieprzyzwoite piosenki z Johnem Du Prez w Carnegie Hall i w Hollywood Bowl. Wspólnie występowali także w entuzjastycznie przyjętych przez publiczność tournee: „Eric Idle Exploits Monty Python" – „Eric Idle wyzyskuje Monty Pythona" (2000) i „The Greedy Bastard Tour" – „Tournee Chciwego Drania" (2003), podczas których przebyli 20.000 km autokarem przez Amerykę Północną. „His Greedy Bastard Diary" – „Pamiętnik Jegomościa Chciwego Drania" ukazał się nakładem wydawnictwa Harper Collins. Ich ostatnie dzieło, komiczne oratorium zatytułowane „Not the Messiah" („Nie jestem Mesjaszem") na motywach „Żywotu Briana" i innych filmów Monty Pythona, miało swoją premierę w 2007 r. i z okazji 40-lecia grupy Monty Pythona zostało wystawione w Royal Albert Hall w Londynie (2010). Idle jest także autorem sztuki „Pass the Butler", granej na londyńskim West Endzie. Napisał dwie powieści, „Hello Sailor" i „The Road to Mars", książkę dla dzieci „The Quite Remarkable Adventures of the Owl and the Pussycat" oraz czytadło do poduszki „The Rutland Dirty Weekend Book". Jest laureatem nagrody Tony – teatralnego odpowiednika Oskarów – „Spamalot" został uznany za najlepszy musical w 2005 r.

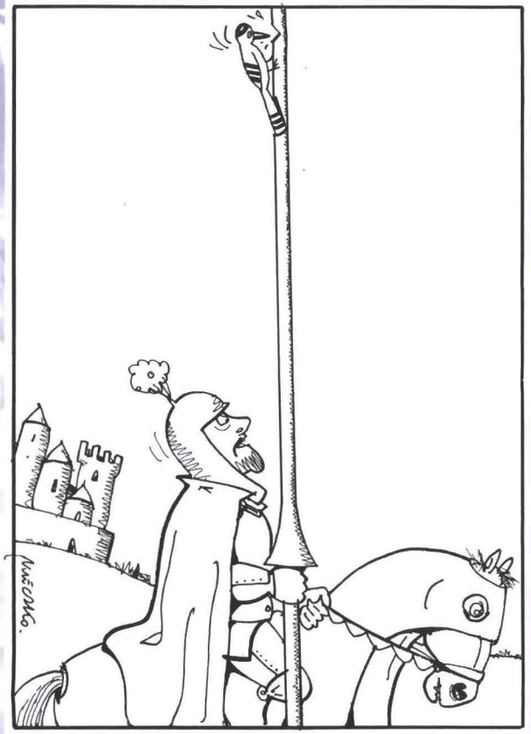

JOHN DU PREZ

muzyka

Wykładowca Trevelyan w Christ Church w Oksfordzie i członek Royal College of Music. Wkroczył do przemysłu filmowego w 1978 r. komponując muzykę do „Żywota Briana" Monty Pythona. Zapoczątkował tym samym wieloletnią współpracę z Erikiem Idle, która trwa do dziś. Wśród projektów muzycznych Du Preza i Pythonów są m.in.: „The Contractual Obligation Album" („Album na mocy zobowiązań umownych"), „Monty Python w Hollywood Bowl" oraz „The Fairly Incomplete & Rather Badly Illustrated Monty Python Song Book" („Dość niekompletny i raczej kiepsko ilustrowany śpiewnik Monty Pythona"). Był także kierownikiem muzycznym dwóch północnoamerykańskich tournee Erica Idle'a: „Eric Idle Exploits Monty Python" – „Eric Idle wyzyskuje Monty Pythona" (2000) i „The Greedy Bastard Tour" – „Tournee Chciwego Drania" (2003). Stworzył ścieżki dźwiękowe do przeszło 20 filmów, m.in. „Rybki zwanej Wandą", do trzech części „Teenage Mutant Ninja Turtles" oraz „The Meaning of Life", „Once Bitten", „UHF". „Spamalot" jest jego debiutem na Broadwayu.

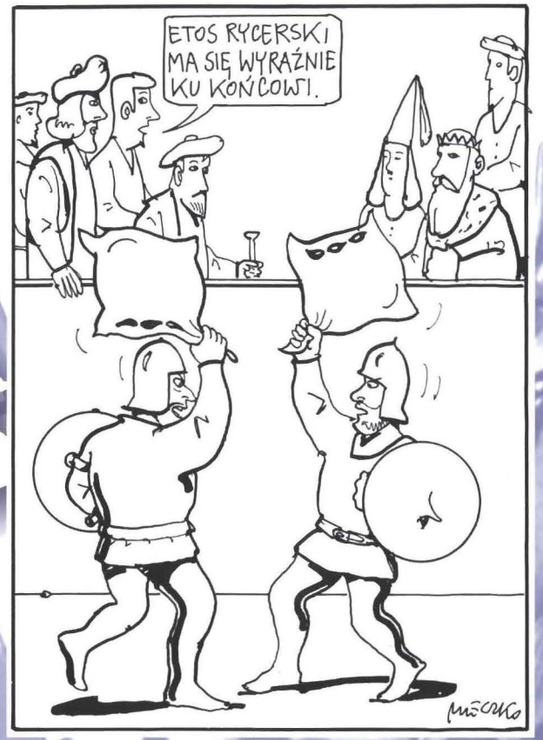

Bartosz Wierzbięta

przekład

Absolwent Instytutu Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego. Pracę tłumacza rozpoczynał od przekładu filmów dokumentalnych dla kanału Planete. Uznanie przyniosła mu praca przy polskich wersjach językowych popularnych filmów animowanych. Zasłynął dzięki błyskotliwym tłumaczeniom m.in.: „Shreka", „Madagaskar" i „Kung Fu Panda". Brał udział w adaptacji licznych scenariuszy komediowych, w tym amerykańskiego „Odd Couple" i francuskiego „Camera Cafe".

Z twórczością teatralną zetknął się m.in. podczas przekładu sztuk „Zaryzykuj Wszystko" i „Koniec Cywilizacji" (George F. Walker) dla Grzegorza Jarzyny. Pracował nad dialogami do „Romea i Julii" Józefowicza i Stokłosy. Jest autorem adaptacji komedii „Boeing, boeing", od ponad roku z sukcesem wystawianej na deskach Teatru Buffo. „Spamalot" jest pierwszym tłumaczonym przez niego musicalem, ale drugim utworem muzycznym po operze komicznej „Kandyd" Bernsteina.

Maciej Korwin

reżyseria

Reżyser, aktor, pedagog, organizator imprez artystycznych i festiwali. Absolwent Wydziału Aktorskiego PWSFiTV w Łodzi. Jako reżyser zadebiutował spektaklem „Sługa dwóch panów" Carla Goldoniego, po czym zrealizował przeszło sześćdziesiąt spektakli w teatrach dramatycznych Łodzi, Kalisza, Opola, Katowic, Radomia, w Teatrze Wielkim w Łodzi, Operze Nova w Bydgoszczy i Teatrze Rozrywki w Chorzowie, a także w Hadze, Bazylei i Salzburgu. Do repertuaru Muzycznego wprowadził światowe hity musicalowe, takie jak: „Piękna i Bestia", „Footloose!", „Chicago", „Evita", „Wichrowe Wzgórza", „Atlantis", „Szachy", „Scrooge" i plenerową realizację „Jesus Christ Superstar". Na gdyńskiej scenie wyreżyserował również spektakle: „My Fair Lady", „Dracula", „Słowa - Jacek Kaczmarski", „Przejście przez morze - Kolęda", „Klatka Wariatek", oraz liczne koncerty musicalowe. Przez wiele lat jego realizacje „Kiss me, Kate", „La Cage aux Folles", „Chess", „Memories... vom West End zum Broadway", „Night Fever" i „Jesus Christ Superstar" prezentowane były z dużym powodzeniem na tournee w Austrii, Niemczech, Szwajcarii i krajach Beneluksu.

Był dyrektorem Teatru Powszechnego w Łodzi, Teatru im. J. Kochanowskiego w Opolu i Teatru im. W. Bogusławskiego w Kaliszu. Tworzył Festiwal Sztuk Przyjemnych w Łodzi według własnego pomysłu, był także dyrektorem Festiwalu Sztuki Aktorskiej w Kaliszu i Opolskich Konfrontacji Klasyka Polska. Swoją drogę zawodową rozpoczął jako aktor Teatru Współczesnego im. E. Wiercińskiego we Wrocławiu. Występował na scenach teatrów w Łodzi, Kaliszu, Opolu i Chorzowie. Wykładał na PWFSTV i T w Łodzi. Od 15 lat sprawuje pieczę nad Studium Wokalno-Aktorskim w Gdyni i jest wykładowcą Wydziału Filologiczno-Historycznego Uniwersytetu Gdańskiego.

Laureat wielu nagród i wyróżnień, m.in. Pomorskiej Nagrody Artystycznej (1999), nagrody Stowarzyszenia INTHEGA za najlepszy musical w krajach niemieckojęzycznych („Chess") sezonu 2001/2002 i Medalu „Gloria Artis" (2008).

Dariusz Różankiewicz

kierownictwo muzyczne

Ukończył dyrygenturę symfoniczno-operową w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, gdzie następnie pracował jako wykładowca. Od 2000 r. jest Kierownikiem Muzycznym w Teatrze Muzycznym im. D. Baduszkowej w Gdyni. Przygotował premiery takich spektakli, jak: „Skrzypek na dachu", „Francesco", „Chicago",

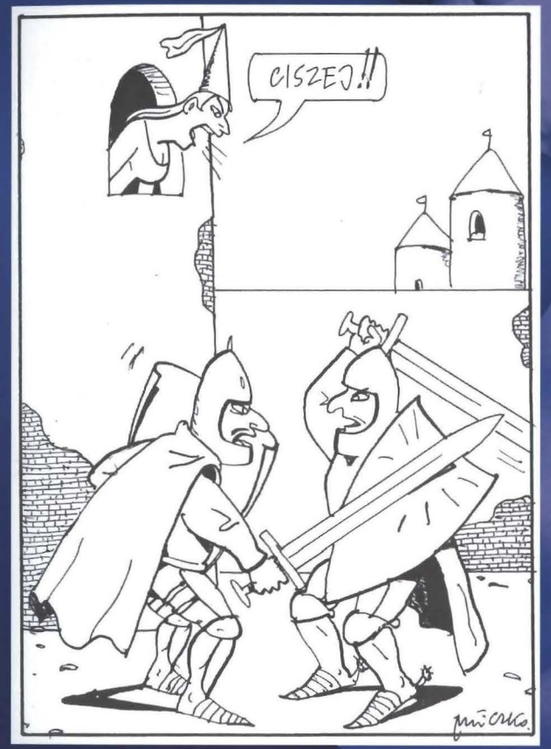

„Footloose", „Kiss Me Kate", „Muzyka Queen", „Pięciu Braci Moe", „Fame", „My Fair Lady" oraz prapremiery musicali „Piękna i Bestia", „Atlantis", „Dracula", „La Cage Aux Folles" i „Chess" (nagroda INTHEGA za najlepszy musical w 2001 r.). Spektakle Teatru Muzycznego pod jego dyrekcją prezentowane są podczas licznych tournee w Niemczech, Austrii, Szwajcarii i w krajach Beneluksu.

Współpracował i koncertował z wieloma filharmoniami teatrami w Polsce. W Teatrze Muzycznym Roma przygotował premiery „Carmen" i „Czarodziejskiego Fletu". Był kierownikiem muzycznym m.in., „Bachantek" w Teatrze Dramatycznym w Częstochowie, „Królowej piękności z Leenane" w Teatrze Dramatycznym w Łodzi, opery „Święty Franciszek" i musicalu „Człowiek z La Manchy" w Teatrze Dramatycznym w Warszawie. W Teatrze Muzycznym w Łodzi, gdzie pełnił funkcję Dyrektora Muzycznego, przygotował takie premiery, jak „Gala Strauss", „Bal w Savoyu", „Wiktoria i jej huzar" oraz nagradzane i wyróżniane musicale „Skrzypek na dachu" i „Człowiek z La Manchy". Nadal współpracuje z Teatrem Wielkim w Łodzi, gdzie przygotował premierę musicalu „My Fair Lady".

Dyrygował na wielu znaczących festiwalach, takich jak: Warszawska Jesień, Festiwal Mozartowski, Światowe Dni Muzyki, Festiwal im. J. Kiepury w Krynicy czy Festival Cervantino w Meksyku. Występował w Niemczech, Austrii, Szwajcarii, Holandii, Grecji, Izraelu, Belgii, Francji, Włoszech, Wielkiej Brytanii, Luksemburgu i Lichtensteinie.

Dokonał kilkudziesięciu nagrań dla Teatru Polskiego Radia i Telewizji Polskiej oraz dla wielu studiów telewizyjnych. Brał udział w programie „Czar Par", sprawował kierownictwo muzyczne gali konkursu „Miss Polonia".

Jest laureatem Teatralnej Nagrody Muzycznej im. Jana Kiepury w kategorii „Najlepszy dyrygent" (2008).

Jerzy Rudzki
scenografia i kostiumy

Scenograf i kostiumolog teatralny i telewizyjny. Absolwent Politechniki Warszawskiej. Dzięki Xymenie Zaniewskiej, której asystował w telewizji, zajął się scenografią. Podczas przygody na Woronicza współpracował z najważniejszymi polskimi reżyserami m.in.: Krzysztofem Kieślowskim, braćmi Englert i Zaorskimi, Barbarą Borys-Damięcką, Magdaleną Łazarkiewicz, Robertem Glińskim oraz Edwardem Dziewońskim. Jest autorem scenografii i kostiumów do ponad siedemdziesięciu przedstawień Teatru Telewizji. Do najważniejszych zalicza m.in.: „Ich czworo" (spektakl nagrodzony na I Festiwalu Twórczości telewizyjnej w Olsztynie) i „Moskwę – Pietuszki" w reż. Tomasza Zygadły) oraz film „Tylko Beatrycze" w reż. T. Chmielewskiego. Zrealizował ponadto projekty scenograficzne do przeszło stu dwudziestu spektakli, musicali, baletów, bajek dla dzieci w teatrach dramatycznych i muzycznych w całej Polsce. Szczególnie ceni sobie „Dziady" i „Kordiana" w opolskim Teatrze im. J. Kochanowskiego oraz „Zemstę", zrealizowaną w Teatrze Narodowym.
Od wielu lat współpracuje z Teatrem Muzycznym w Gdyni, gdzie zaprojektował scenografie i kostiumy do spektakli: „My Fair Lady", „Kiss me, Kate", „Klatka wariatek", „Pinokio", „Wichrowe Wzgórza", „Czarodziej z Oz", „Huśtawka". Stale współpracuje również z Teatrem Rozrywki w Chorzowie i wieloma teatrami w całej Polsce, m.in. w Warszawie, Krakowie, Radomiu i Łodzi.
Jest laureatem „Złotej Maski" za scenografię do „Trzech sióstr" w Teatrze im. Jaracza w Łodzi (1997) i Grand Prix za realizację i wykonanie spektaklu „Ferdydurke" z Teatru Provisorium-Kompanii Teatr w Lublinie na XXIV Ogólnopolskich Konfrontacjach Teatralnych „Klasyka Polska '99" (nagroda zespołowa). Za scenografię i kostiumy do gdyńskiej „My Fair Lady" otrzymał Teatralną Nagrodę Muzyczną im. Jana Kiepury w kategorii najlepszy scenograf (2010).

Joanna Semeńczuk
choreografia

Choreograf, aktorka, tancerka, pedagog. Absolwentka Państwowej Szkoły Baletowej w Gdańsku i Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie (pedagogika baletu).

Jest autorką choreografii do spektakli „My Fair Lady", „Piękna i Bestia", „Ania z Zielonego Wzgórza", „Kiss me, Kate", „Wichrowe Wzgórza" w Teatrze Muzycznym w Gdyni, „Skrzypek na dachu" i „Romeo i Julia" w Teatrze Powszechnym w Radomiu oraz „My Fair Lady" w Teatrze Wielkim w Łodzi i w Operze Nova w Bydgoszczy. Jest także współautorką choreografii w spektaklu „Klatka Wariatek" i kilkunastu Koncertach Musicalowych Teatru Muzycznego w Gdyni, musicalu „Józef i jego wspaniały płaszcz snów w technikolorze" w Teatrze Powszechnym w Radomiu oraz „Księżniczki Czardasza" i „Wesela Figara" w Operze Bałtyckiej w Gdańsku.

Pełni funkcję Kierownika Baletu Teatru Muzycznego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni od 1997 roku, jest tancerką w Zespole Teatru i pedagogiem tańca w Studium Wokalno-Aktorskim im. Danuty Baduszkowej w Gdyni. Była tancerką w Polskim Teatrze Tańca Balecie Poznańskim, w Operze Nova w Bydgoszczy, w Warszawskiej Operze Kameralnej i pedagogiem tańca w Wojewódzkim Ośrodku Animacji Kultury w Toruniu i w Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Jest laureatką Nagrody Prezydenta Miasta Poznania, Nagrody Prezydenta Miasta Gdyni z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru (2001). Otrzymała Honorową Odznakę Zasłużony Działacz dla Kultury Polskiej (2007) za swoją pracę pedagogiczną oraz Nagrodę Okolicznościową Ministra Kultury z okazji Jubileuszu 50-lecia Teatru Muzycznego w Gdyni.

Bernard Szyc
choreografia i ruch sceniczny

Absolwent Studium Wokalno-Aktorskiego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni i wydziału Wiedzy o Teatrze Akademii Teatralnej w Warszawie. W Teatrze Muzycznym w Gdyni stworzył choreografie do spektakli „Skrzypek na dachu", „Świat wg Prospera", „Pinokio", „Kadryl na obie nogi", „Służąca Panią", „Kubuś Fatalista". Opracował ruch sceniczny w spektaklach „My Fair Lady", „Piękna i Bestia" i „Kiss me, Kate". Współpracował przy reżyserii przedstawień: „Chicago", „Kiss me, Kate", „Słowa – Jacek Kaczmarski", „Przejście przez morze – Kolęda", „Jesus Christ Superstar", „Szachy", „Atlantis". Wyreżyserował „Trubadura", „Pinokio", „Muzykę Gershwin", „Być Marilyn" i wiele widowisk plenerowych.

Od 1991 roku jest solistą Teatru Muzycznego w Gdyni. Zagrał m.in. Tewiego Mleczarza w „Skrzypku na dachu", Alfreda Doolittla w „My Fair Lady", Ojca Belle w „Pięknej i Bestii", Gospodarza w „Janosiku", Mercedes w „Klatce Wariatek", Marley'a w „Scrooge'u", Mołokowa w „Szachach", Kajfasza w „Jesus Christ Super Star", Atlantosa w „Antlantis" oraz w około 500 spektaklach w Niemczech, Holandii, Austrii i Szwajcarii.

Występował również w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku i Teatrze Miejskim w Gdyni. Układa programy dla zespołów folklorystycznych i reżyseruje programy telewizyjne i kabaretowe. Jest laureatem Nagrody Prezydenta Miasta Gdyni (2004 i 2009), za kreacje aktorskie i choreografię do „Skrzypka na dachu". Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi.

Jacek Wester
układy stepowane

Aktor, choreograf, pedagog. Absolwent Studium Wokalno-Aktorskiego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni, Wyższej Szkoły Dziennikarskiej im. M. Wańkowicza, politologii na Wydziale

Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego i Podyplomowego Studium Logopedycznego na Uniwersytecie Gdańskim. Od 1993 r. jest nauczycielem stepu (jednym z czterech w Polsce) w Studium Wokalno-Aktorskim im. Danuty Baduszkowej w Gdyni. Jako jedyny Polak należy do stowarzyszenia Fred Astaire Performing Art Association w Miami (USA) – skupiającego nauczycieli stepu. Naukę stepowania rozpoczął pod okiem Danuty Dunin-Wąsowicz, następnie kontynuował u Jiriny Nowakowskiej oraz Franka Tovena z Pragi. Po latach doświadczeń wypracował własną metodę nauczania opartą na amerykańskiej szkole Astaire'a.

Stworzył układy stepowane w musicalu „Kiss me, Kate" i wiele układów choreograficznych do Koncertów Musicalowych w gdyńskim Teatrze Muzycznym, a także choreografie do spektakli „Ania z Zielonego Wzgórza" i „Romeo i Julia" w Bałtyckim Teatrze Dramatycznym.
Jest solistą Teatru Muzycznego w Gdyni, zagrał role m.in. Lejzora Wolfa w „Skrzypku na dachu", Pana Zegara w „Pięknej i Bestii", Perona w „Evicie", Zazy (Albina) w „Klatce Wariatek", Toma Jenkinsa w „Scrooge'u", Jabbadora w „Atlantis", Arbitra w „Szachach", Piłata w „Jesus Christ Superstar".

Był asystentem reżyserów: Tomasza Dutkiewicza, Jerzego Gruzy, Adama Hanuszkiewicza, Macieja Korwina, Dariusza Miłkowskiego, Roberta Skolmowskiego, Jarosława Stańka i Macieja Wojtyszki.

Laureat Nagrody Prezydenta Miasta Gdyni za rolę Jabadora w „Atlantis" (2001). Otrzymał również Odznakę Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej" (2008).

Agnieszka Szydłowska
przygotowanie wokalne

Dyrygent. Absolwentka Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie (dyplom z wyróżnieniem).
Od 2002 r. pracuje w Teatrze Muzycznym w Gdyni, pełniąc funkcje Chórmistrza i Asystenta Kierownika Muzycznego.

Przygotowała wokalnie liczne spektakle, m.in.: „Piękna i Bestia", „My Fair Lady", „Francesco", „Lalka", „Dracula", „Fame", „Chicago", „La Cage Aux Folles", „Skrzypek na dachu", „Przejście przez morze. Kolęda", „Być Marlin", „Hair". Objęła kierownictwo muzyczne spektaklu „Słowa - Jacek Kaczmarski" oraz aranżowała wokalnie przedstawienie „Muzyka Gershwin"
Współpracowała i prawykonywała swoje kompozycje z Chórem Uniwersytetu Gdańskiego, Warszawskiego, Cappellą Gedanensis, Chórem Mieszczan Gdańskich. Zdobyła wyróżnienie na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki we Francji, dyrygując Chórem Cantores Resovenses. Laureatka I nagrody na konkursie kompozytorskim Musica Sacra w Częstochowie za utwór „Veniet Dominus". W 2001 r. skomponowała hymn miasta Sopotu „Ave Sopot" z okazji 100- lecia miasta. Prawykonanie Polskiej Filharmonii Kameralnej, dwóch chórów i sopranu solo pod dyrekcją W. Rajskiego, odbyło się w Operze Leśnej.
Współpracowała z Markiem Bałatą dyrygując Mszą Kreolską A. Ramireza w opracowaniu jazzowym i z Leszkiem Możdżerem wykonując jego psalmy jazzowe. Uczestniczyła w Międzynarodowej Akademii Jazzu współpracując z Grażyną Auguścik, Michaelem Parkinsonem, Agatą Piśko. Brała udział w licznych kursach dyrygenckich prowadzonych przez Kurta Masura, Erica Ericssona, Uwe Gronostay'a i Jana Łukaszewskiego oraz warsztatach dyrygenckich współpracując ze Schola Cantorum Gedanensis.

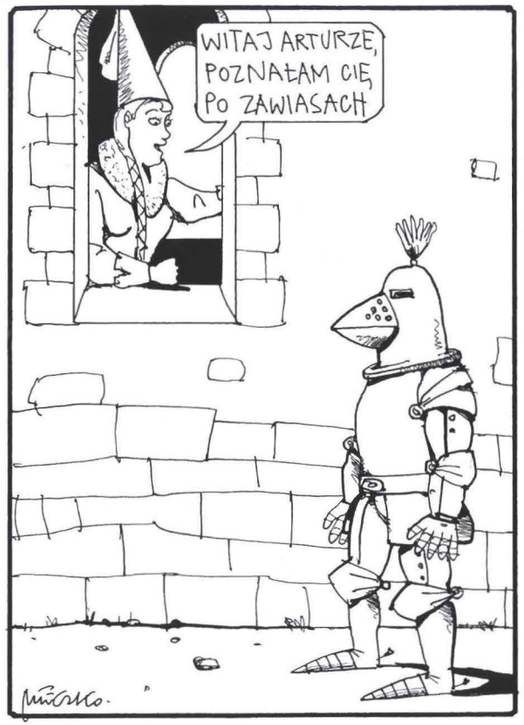

Od Camelotu do Spamalotu. Wykpiona legenda.

Nie wiele ze zjawisk kultury masowej zrobiło w ostatnich dziesięcioleciach taką międzynarodową karierę, jak serial telewizyjny *Latający cyrk Monty Pythona*, a następnie liczne powiązane z nim filmy i spektakle teatralne. Monty Python to zbiorowy pseudonim grupy twórców brytyjskich, która powstała na przełomie lat 1960. i 1970. Tworzyli ją Graham Chapman, Terry Gilliam, Eric Idle, Terry Jones, Michale Palin i najlepiej znany w Polsce John Cleese, który serca polskich telewidzów zdobył serialem *Hotel Zacisze*, a jego popularność wykorzystano nawet w reklamie jednego z polskich banków.

Istotą twórczości tej grupy było obśmiewanie rzeczywistości, w każdym jej aspekcie, co od tysiącleci było zadaniem humorystów i błaznów wszelkiego sortu. Ale grupa Monty Pythona otrzymała za narzędzie – środki masowego przekazu. Czerpała też z tradycji brytyjskiego poczucia humoru (British sense of humour), znanego z filmowych kreacji Charlie Chaplina, radiowego, a następnie telewizyjnego serialu BBC *The Gooners* (w niedokładnym tłumaczeniu *Mieszkańcy Wariatkowa*). Tu odkryty został talent chyba największego komika brytyjskiego po Chaplinie, Petera Sellersa. Żadna humorystyczna produkcja telewizyjna ostatnich dziesięcioleci nie dorównuje *Muppet Show*. Rekordy popularności wśród mniej wyrobionej publiczności bije dotąd *Jaś Fasola* (ang. Mr. Bean).

Tymczasem grupa Monty Pythona, wzięła „na ząb" tradycyjne motywy kultury. Tak wśród wielu innych jej produkcji powstał film *Monty Python i Święty Graal*, a krótko po nim musical. Nawiązuje on do legendy arturiańskiej i odwiecznych poszukiwań świętego Graala, kielicha związanego z tajemnicą Ostatniej Wieczerzy. Tytuł musicalu, *Spamalot*, oparty jest na czerpiącym z pojęć internetu wyrażeniu Spam a lot, czyli Spamuj ile się da, ale nawiązuje swym fonetycznym brzmieniem do dawnego musicalu, *Camelot*, autorstwa Frederica Loewe i Alana Jay Lernera, twórców sukcesu takich musicali jak *My Fair Lady*.

Camelot to legendarny zamek króla Artura. W musicalu z lat 1950. miejsce to traktowane było z humorem ale i z rewerencją. Natomiast *Spamalot* jest pastiszem swego poprzednika, obśmiewa i parodiuje tradycyjne symbole kultury a zarazem broadwayowskie obyczaje. Camelot przypomina kasyno gry z barem. Artur i jego Rycerze Okrągłego Stołu stają się jakąś bandą niewydarzeńców, Lancelot zamiast zalotów do królowej Guinevry, jak chce legenda, uwodzi księcia Herberta, co wyraźnie wskazuje na jego orientację seksualną, itd.
Król Artur był królem Brytów, najstarszych znanych etnicznie mieszkańców celtyckiej Brytanii. Bronił swego kraju przed najazdem Anglów i Saksonów. Tymczasem w tekście pojawia się jako władca panujący również nad Anglikami, co jest historyczną nieprawdą, ale w tekście, który ma bawić publiczność, nie o prawdę historyczną przecież chodzi. Jednak uczynić z króla Artura króla Anglii, to tak jakby z Władysława Jagiełły uczynić .... mistrza krzyżackiego. W libretcie *Spamalotu* mamy elementy czarnego, brytyjskiego humoru w scenie ukazującej czternastowieczną epidemię, znaną jako Czarna

Śmierć. Motyw wywożonego za miasto i ożywającego ni stąd ni zowąd trupa, zapożyczony został z tekstu Daniela Defoe pt. *Rok zarazy* poświęconego innej epidemii, jaka wybuchła w Londynie w połowie XVII w.

Tekst sztuki celowo miesza epoki, realia, idee i wyobrażenia. Świat nie ma tu żadnego sensu, mieszają się w nim różne wartości i symbole, a próby stworzenia z tego chaosu jakiegokolwiek nowego sensu nie ma … sensu. Artur z gwizdkiem sędziego sportowego w zębach, z Excaliburem, legendarnym cudownym mieczem, ukazanym jako cudaczny gadżet, nie wzbudza specjalnego respektu. Podobnie jak jeden z jego rycerzy, dokonujący striptizu, co polega na zdejmowaniu elementów średniowiecznej zbroi. Rycerze z pojedynczych literami na swoich tarczach starają nieporadnie tak je zestawić, by utworzyły nazwę zamku Artura, jak w masowym pokazie na stadionie sportowym. Mamy tu jeszcze Pana Boga odlatującego do nieba pojazdem kosmicznym, amerykańską statuę Wolności i Panią Jeziora, zapożyczoną z poetyckiego romansu Waltera Scotta. I cała ta mieszanina motywów, symboli i postaci ma trafić na Broadway, ale po odpowiedniej modyfikacji. Czy się uda? Robin, jeden z bohaterów *Spamalotu* wykpiwa legendę arturiańską, jako nieprzystosowaną do współczesnych realiów:

Choćbyś scenografię miał,
Pełen wypas i szał ciał,
I zwierzęta i ruchomy ekran w tle,
Choćbyś sam swój połknął miecz,
Przykro mi, Arturze, lecz
Braw nie będzie i publiczność zrobi „łe".

Podobne zamieszanie powstaje w związku ze świętym Graalem. Graal w legendzie arturiańskiej stał się symbolem nieosiągalnej tajemnicy, wiecznych poszukiwań przez człowieka, tego co niezgłębione. Ale w *Spamalocie* Graal nie tylko zostaje odnaleziony, ale i służy zabawie jako medialny gadżet. Tylko czy spamalotowa społeczność, choć podskakuje z uciechy z odnalezionym Graalem, niczym publiczność telewizyjnych tańców z gwiazdami, zostanie tym naprawdę uszczęśliwiona? Dotarcie do wielkich tajemnic otaczającej nas rzeczywistości przynosi niekiedy skutki odwrotne od spodziewanych. Wiedział o tym Jonathan Swift, pisząc o tym w *Podróżach Gullivera*, gdzie lud Struldbrugsów posiadł tajemnicę nie kończącego się życia. Tyle, że odtąd jest ono pozbawione tajemnicy swego kresu, i w konsekwencji staje się bezsensowne. Czy zatem świat bez tajemnic, z odnalezionym, i nie inspirującym już do dalszych poszukiwań Graalem, ma jeszcze sens? I co tu jeszcze obśmiać, skoro najświętsze tajemnice człowieka zostały wyszydzone?

Gdy wszystko pozbawimy tajemnic, gdy wszystko zostanie poznane i pozbawione szacunku, a w końcu gdy zostanie potraktowane śmiechem i wyszydzone, świat przestanie być ciekawy a nawet śmieszny. Stanie się tragiczny, bo braknie mu wykpionych symboli i wartości. Oto wcale nie śmieszna konkluzja i jak najbardziej poważne przesłanie wesołego spektaklu pt. *Spamalot*.

Wojciech Lipoński
Autor *Dziejów kultury brytyjskiej*,
Instytut Filologii Angielskiej UAM
Poznań

GDYNIA
TeatrMuzyczny
im. Danuty Baduszkowej

Dyrektor naczelny i artystyczny **Maciej Korwin**
Kierownik muzyczny, dyrygent **Dariusz Różankiewicz**
Kierownik baletu **Joanna Semeńczuk**
Chórmistrz **Agnieszka Szydłowska**

Spektakl wyprodukowali:
Kostiumy: Krystyna Jasińska, Alicja Augustynowicz, Józef Chybiński, Genowefa Daciuk, Teresa Fojut – Olczak, Danuta Grabowska, Teresa Grynkiewicz, Kazimiera Herman, Celina Kącka, Zygmunt Labuda, Katarzyna Majczyna, Wiesława Niespodziewana, Krystyna Paprocka, Julianna Petrykowska, Halina Sadowska
Dekoracje: Józef Baranowski, Włodzimierz Barcikowski, Wiktor Budzikowski, Przemysław Burda, Mariusz Caban, Włodzimierz Galas, Kazimierz Herman, Hanna Kozłowska, Maciej Łyszkowski, Katarzyna Mikłasz, Sławomir Tadajewski, Jerzy Wilmański, Grzegorz Wójtewicz
Zaopatrzenie: Maciej Kopczyński

Spektakl obsługują:
Akustycy: Mariusz Fortuniak, Karolina Ankiewicz, Maciej Chłopecki, Piotr Głuszyk, Przemysław Mrówka
Oświetleniowcy: Piotr Kuchta, Mirosław Bulczak, Kazimierz Duraj, Michał Dzwonkowski, Krzysztof Lewańczyk, Stefan Markiewicz, Jarosław Walczak
Projekcje: Adam Kaufhold
Montażyści: Zbigniew Cyrson, Mariusz Aderek, Stanisław Dopke, Jerzy Grabowski, Sebastian Grabowski, Zbigniew Haraf, Michał Pruński, Adam Różański, Cezariusz Skowronek, Stanisław Wcisło, Stanisław Wcisło jr., Witold Wolak
Rekwizytorki: Renata Bigus, Maria Łuciów
Fryzjerki: Helena Szkudlarek, Hanna Dolewska, Katarzyna Kruszyniak
Charakteryzatorki: Marzena Korczak – Komorowska, Katarzyna Jamróz – Jaszczuk, Monika Marszałek
Garderobiane: Dorota Richert, Bogumiła Makowska, Maria Orlińska, Aleksandra Siedlecka, Ewa Wcisło, Krystyna Wojtkun

Zastępca Dyrektora: **Wojciech Dmochowski**
Główna Księgowa: **Barbara Mościbrodzka**

Koordynacja pracy artystycznej: Izabela Bielińska, Zygfryd Kado
Utrzymanie budynku: Dariusz Kruszyniak, Jolanta Brzostek, Jolanta Walkowska, Mirosław Pitucha, Janusz Rogacki
Opieka nad widzami: Katarzyna Kurkiewicz, Katarzyna Malinowska
Kasy biletowe: Elżbieta Cegiełka, Dorota Gloc, Bożena Lipiecka, Izabela Trzebiatowska, Małgorzata Wysocka-Haraf, Małgorzata Sprenglewska
Promocja spektaklu: Małgorzata Kurnatowska, Anna Czarkowska, Jacek Lasok, Dominika Misiuro, Marta Piwowarczyk
Impresariat: Bogdan Gasik, Żaneta Gołębiewska-Woźniczka

Projekt programu **Tomasz Dobrowolski**
W programie wykorzystano rysunki Andrzeja Mleczki
Dtp **Grzegorz Woźniak**
Zdjęcia **Piotr Manasterski**
Przygotowanie programu **Małgorzata Kurnatowska**

Pl. Grunwaldzki 1, 81-372 Gdynia, tel. 58 620 95 21, fax 58 620 33 47, kasy biletowe tel. 58 661 60 00, 621 60 24, sekretariat@muzyczny.org, www.muzyczny.org

Wrota Pomorza
GDYNIA moje miasto
UNISOFT
gazeta WYBORCZA
Radio Gdańsk
POLSKA THE TIMES Dziennik Bałtycki
RMF MAXXX
Radio złoteprzeboje
Plus radio GDAŃSK 101,7 FM MIŁEGO DNIA
trojmiasto.pl
AA cosmetics
Plejada
Gazeta.pl
Gazeta Świętojańska www.gazeta.razem.pl

MONTY PYTHON'S SPAMALOT™

zdjęcia Piotr Manasterski

W okresie od maja do października 2010 roku powstało ponad **5300 zdjęć**.

Wybrane do albumu zdjęcia przedstawiają proces pracy nad spektaklem "Spamalot" od pierwszych prób czytanych i projektów kostiumów do premiery, która odbyła się w Teatrze Muzycznym w Gdyni w dniu 2 października 2010.

Przy produkcji musicalu przez wiele miesięcy pracowała grupa **181 osób**:
realizatorów, aktorów, muzyków i ludzi zza kulis.

W pracowni krawieckiej uszyto **256 kostiumów**.
Do wykonania wachlarzy i kostiumów rewiowych wykorzystano **405 strusich piór**.
Na uszycie kostiumów zużyto **1,56 km materiału i 2,4 km taśm ozdobnych**.

Modystki z pracowni kapeluszy wykonały **202 nakrycia głowy**.

W pracowni perukarskiej powstało **127 peruk**.
Największa (á la Violetta Villas), składa się z **1 peruki i 8 tresek**.
Wykonano **60 wąsów, 30 par pejsów, 2,5-metrową brodę i 1,5-metrowe warkocze**.

Szewcy uszyli i przerobili **119 par butów**.

W modelatorni wykonano **148 rekwizytów i elementów scenografii, w tym 60 hełmów.**

Konstrukcja scenografii powstała z:
3,5 ton stali i aluminium,
654 m² płyty poliwęglanowej,
314 metrów węży świetlnych,
576 m² tworzywa polimerowego

...Gdy do trzeciej liczby odliczysz, a liczba ta jest trzy,
uniesiesz Święty Granat z Antiochii
i pyrgniesz nim we wroga swego.
Ten zaś, niemiłym mi będąc, odwali kitę...

...to bardzo wyjątkowe miejsce,
gdzie spotykają się bardzo wyjątkowi ludzie.
Ludzie roztańczeni, ludzie rozśpiewani,
czasem nawet jedno i drugie!

...Pewnego dnia, przemierzając kraj,
ujrzałem jak z wód jeziora wyłania się kobieta...

...Kiedy masz wiarę w coś, zawsze ją w sercu noś
Płyń pod prąd, mimo fal, znajdź swój Graal...

...Lancelecie po co ty swe chowasz
Preferencje względem różnych spraw...

...dawać tu la kan-kan grupę!

Życie lepszy ma smak, gdy zmartwień brak
Gdy życie smak ma gorzki
To niepotrzebne proszki
Wystarczy śmiać się, tańczyć, śpiewać w głos.
Lecz gdy znów cię najdzie dół
Nie siedź zgięty wpół
Wesoło goździ i w górze trzymaj nos.
Bo... życie lepszy ma smak, gdy zmartwień brak!

Teatr Muzyczny im. D. Baduszkowej w Gdyni
jest samorządową instytucją kultury
Województwa Pomorskiego i Miasta Gdyni

www.muzyczny.org